

Dkt. Leslie Allen, Ezekieli, Hotuba ya 10, Kutoka ya Kale

na Mpya, Ezekieli 20:1-44

© 2024 Leslie Allen na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Leslie Allen katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Ezekieli. Hiki ni kipindi cha 10, Sehemu ya 3, Kutoka ya Kale na Mpya, Ezekieli 20:1-44.

Sasa tutazingatia sura ya 20 ya Ezekieli, na kwa kufanya hivyo, tunaendelea na sehemu mpya kuu ya kitabu, ambayo, nadhani, inajumuisha sura ya 20 hadi 24.

Tulipoangalia sehemu zingine mbili, tuliona kwamba kulikuwa na muundo kamili ulioambatana nao, mfumo wa kimuundo, kama inavyoonyeshwa katika sura ya 1 hadi 7 na 8 hadi 19. Tulikuwa na tarehe, maono, vitendo vya mfano, na jumbe. Hapa, tuna sehemu ya muundo huo.

Tuna tarehe mpya katika sura ya 20 na mstari wa 1, na hatuna maono mengine, lakini tunachopata ni ziara kutoka kwa wazee, kama tulivyopata katika sura ya 8 mwanzoni mwa sehemu ya pili ya kitabu. Kisha, tuna mfululizo wa jumbe hadi mwisho wa sura ya 24, ingawa tunapaswa pia kutambua kwamba zilizojumuishwa katika jumbe hizi zina marejeleo ya vitendo vya mfano katika sura ya 21 hadi 24. Kwa hivyo, kuna jaribio fulani, mtu anaweza kusema, la kufuata mfumo huo, lakini halijafuatwa kikamilifu.

Tarehe hiyo inahesabiwa katika mpangilio wetu wa matukio kama Agosti 591 KK, na tumeendelea kwa sababu katika sura ya 1, ilikuwa Julai 593, na kisha ilikuwa Septemba 592 katika sura ya 8. Kufukuzwa kwa raia wasomi wa Yerusalemu waliokuja Babeli mwaka wa 597 sasa kulidumu kwa miaka sita mirefu, na tunaona kwamba wazee wanakuja tena, na kama nilivyosema katika sura ya 8, inaonekana kuna serikali binafsi katika kambi za kazi ngumu, na wazee hawa wa Yudea wanaonekana kuendesha kambi, na wanamjia Ezekieli wakikiri dhahiri mamlaka yake ya kinabii, na wanamjia kushauriana naye labda wakitarajia habari njema kuhusu kurudi nyumbani. Wamekuwa uhamishoni kwa muda mrefu sasa. Na Ezekieli anatoa jibu lake katika mistari ya 3 hadi 31.

Lakini kabla hatujaangalia ujumbe huu wa kwanza, inaweza kuwa muhimu kutazama ule wa pili unaokuja katika 32 hadi 44. Na hilo linazungumzia kurudi kwa nchi. Kama tulivyoona hapo awali katika maandiko ya awali, ujumbe huu wa mwisho unaonekana kama nyongeza ya toleo la pili, nyongeza ya toleo la pili ambapo Ezekieli aliongezea, katika kesi hii, ujumbe uliohusu kutoka, ujumbe wake wa kwanza. Anauongezea ujumbe mpya, na sasa ni ujumbe wa kuthibitisha baada ya ujumbe hasi wa ujumbe wa kwanza, ule wa kwanza.

Na kwa hivyo, tarehe katika mstari wa 1 inahusiana na ujumbe wa kwanza, na tukitaka kujua ni lini ule wa pili ulitokea, tunachoweza kusema ni kwamba ulikuwa baada ya 587, ni wazi. Lakini ni mada inayoungana kwa kuunganisha ujumbe hasi kuhusu kutoka kwa Mungu hadi ujumbe mpya chanya kuhusu kutoka kwa Mungu tena. Tunakumbuka kwamba, katika sura ya 14, wazee walikuja kumshauri Ezekieli, na Mungu alikataa ushauri mzuri kwa misingi kwamba wazee pia walifuata dini ya kipagani.

Tuliambiwa kwamba katika 14.3. Badala ya kutoa ujumbe walioutaka, kulikuwa na wito wa toba katika 14.6. Vivyo hivyo, kwa namna fulani, hapa, Ezekieli hatimaye anaambiwa na Mungu awashutumu wazee kwa desturi za kipagani, kwa hivyo ujumbe mzuri unakataliwa. Tunaweza kutazama mwisho wa ujumbe wa kwanza katika sura ya 30 na 31. Kwa hivyo, waambie nyumba ya Israeli, Bwana Mungu asema hivi, je, mtajitia unajisi kwa kufuata njia za baba zenu na kupotea kwa kufuata machukizo yao? Mnapotoa zawadi zenu na kuwapitisha watoto wenu motoni, mnajitia unajisi kwa sanamu zenu zote kwa siku hii ya leo.

Na je, niulizwe shauri nanyi, enyi nyumba ya Israeli? Kama niishivyo, asema Bwana Mungu, sitaulizwe shauri nanyi. Na hivyo ndivyo jibu lilivyo. Hapana, sitawapa ujumbe.

Lakini kwa mtazamo mwingine, Ezekieli anapewa ujumbe, na kuna utangulizi mrefu wa kutoelezea kwa nini huwezi kupata ujumbe unaotaka. Na unarudi kwenye Kutoka, mada kuu ya Kutoka. Na tunaweza kufikiria, vema, ni mada chanya iliyoje.

Ni jambo la ajabu sana. Kutoka huenea katika Agano la Kale lote kama kitu cha ajabu na ni msingi wa kiroho wa uhusiano wote wa Israeli na Mungu. Ezekieli pia anatoa somo la historia kuhusu Kutoka, lakini si somo la historia ambalo wazee hawa wangejifunza katika shule yake.

Ni tofauti sana. Kama nilivyosema, Kutoka ilikuwa tukio la msingi katika Agano la Kale. Katika Agano la Kale, Mungu wa Israeli anaelezewa kwa sifa kama Mungu aliyewatoa Israeli kutoka Misri.

Kama vile katika Agano Jipya, Mungu wa Kikristo anaelezewa kama Mungu aliyemfufua Yesu kutoka kwa wafu. Kama vile ufufuo wa Yesu katika Agano Jipya, katika Agano la Kale, Kutoka Misri ni ushahidi wa msingi unaohalalisha na kuchochea imani katika Mungu. Kila mwaka, tunakumbuka Kutoka, ambayo ilisherehekewa katika sherehe, sherehe ya Pasaka.

Katika Uyahudi wa awali, iliwekwa kwamba kila Myahudi aliyesherehekea Pasaka, kama alivyofanya, lazima ajione kama ameshiriki kibinafsi katika Kutoka. Alipaswa kujionyesha tena moyoni mwake na kusema, hili linanifaa, tukio hili la Kutoka. Katika

Pasaka ya kila mwaka, kila Mwisraeli alikubali Kutoka kama mwanzo muhimu na msingi wa imani ya Israeli.

Na kuna andiko zuri baada ya kuvuka Bahari Nyekundu katika Kutoka 14 na mstari wa 31. Kwa hiyo Israeli waliona kazi kubwa ambayo Bwana alifanya dhidi ya Wamisri, hivyo watu wakamcha Bwana na kumwamini Bwana na mtumishi wake Musa. Na kila kizazi cha Wayahudi na Waisraeli baada ya hapo, kwa sababu ya Kutoka, walimcha Bwana na kumwamini Bwana na mtumishi wake Musa.

Sawa, tukio la Kutoka kwa Waisraeli linagawanyika katika matukio tata. Na kuna mfululizo unaoanza na Kutoka kwa Waisraeli kwa mara ya kwanza kutoka Misri na kisha kusafiri jangwani na hatimaye kuingizwa katika nchi, Nchi ya Ahadi. Na mara nyingi Agano la Kale halizungumzii kutolewa Misri, bali kupelekwa kutoka Misri.

Na kitenzi hicho cha mwisho kinaweka mkazo kwenye mwisho, mwanzo na mwisho, Misri na kisha Nchi ya Ahadi. Na kwa hivyo, unapofikiria Kutoka, unafikiria moja kwa moja ugumu, ndiyo, kupitia jangwani, ndiyo, hoja ya mwisho ilikuwa kuingia katika nchi. Na kwa hivyo, lugha hii, hasa ya kuileta, inakumbatia vyema vipengele vitatu vya utamaduni wa Kutoka.

Na kwa kweli, tukizungumzia tu Kutoka, unafikiria mzunguko mzima hapo. Kipengele hicho cha tatu ni muhimu sana hapa kwa sababu kinazingatia ardhi, ardhi ambayo waliohamishwa walikuwa wameipoteza. Imani ya kitamaduni ya Israeli ilidai upendeleo wa kuishi katika nchi hiyo kwa msingi wa Kutoka.

Na imani hii lazima iliwapa matumaini kundi la kwanza la wahamishwa ambalo Ezeieli anazungumza nalo hapa kupitia wawakilishi wao wa wazee wao watawala. Lakini Ezeieli anachunguza tena desturi hiyo ya Kutoka, na hapati uungwaji mkono wowote kwa tumaini kama hilo. Lazima ilikuwa ujumbe wa kushangaza sana kwa wazee hawa kuupokea.

Na tunaweza kulinganisha ujumbe wa Ezeieli katika nusu ya kwanza ya sura ya 16. Hapo, alirarua utamaduni mwingine mkubwa wa imani na matumaini ambao watu wa Yuda walikuwa nao. Jukumu la Yerusalemu kama jiji la Mungu, chini ya ulinzi wa Mungu kila wakati.

Fikiria tena, Ezeieli alisema hapo. Kulikuwa na sababu nzuri za wahamishwa kuacha imani kama hiyo na tumaini kama hilo. Na sasa Ezeieli, kwa jina la Mungu, anaweka utamaduni mkuu wa Kutoka chini ya darubini yake.

Anachambua na kugundua ukosefu wa imani uliokita mizizi kwa upande wa Israeli. Anaharibu kile kinachoitwa tata ya ajabu ya matukio, na hakuona chochote cha kufariji mzee huyo. Badala yake, anapata ndani yake kila sababu ya uhamisho wa watu wa Mungu kutoka nchi hiyo.

Uhamisho kamili, mbaya zaidi kuliko uhamisho wa wasomi wa Yerusalemu ambao wazee waliwakilisha. Kwa hivyo, Ezekieli anageuza mtazamo wa kitamaduni wa Kutoka chini . Kama vile katika sura ya 16, alipindua thamani ya Yerusalemu kama msingi usiobadilika wa imani na tumaini.

Thamani ya mada ya Kutoka, mbali na Ezekieli 20, ni kumtambulisha Mungu wa Israeli kama Mungu wa neema kwa Israeli. Na hii ni kipengele ndani ya sura ya 20, lakini kuna mengi zaidi. Kutoka kuliaanza uhusiano wake nao alipokusudia kuendelea.

Na kwa wale wahamiaji watano, tisa, na saba, ilikuwa na thamani ya ziada ya kuifanya nchi ya Israeli kuwa sehemu muhimu ya neema hiyo. Mungu alikuwa amewapa nchi hiyo, kwa hivyo kungekuwa na matarajio yote kwamba angewarudisha. Nchi na watu vilikwenda pamoja kama neema iliyoamriwa na Mungu, kama vile mapenzi na ndoa katika wimbo wa zamani, farasi na gari la kukokotwa.

Kwa hivyo, ardhi na watu vilienda pamoja. Sio haraka sana, asema Ezekieli, kwa jina la Mungu. Kuna kikwazo kikubwa kinachoonekana katika kila sehemu ya hadithi ya Kutoka.

Inaleta mkazo katika matarajio ya uhamisho. Hatua kwa hatua, anafuatilia kila kipindi katika hadithi nzima. Ambapo hadhira yake iliona taswira laini ya nia njema ya Mungu ya kudumu, Ezekieli aliona nyufa nyeusi na mianya iliyosimulia hadithi nyingine, hadithi inayojirudia ya ukaidi na kutotii kwa Israeli.

Hakukuwa na chochote cha kuwafariji wazee. Na kwa hivyo, tunaanza marekebisho haya ya mapokeo ya Kutoka katika mstari wa tano hadi wa tisa. Hii inaanza na watu waliobaki Misri.

Katika kitabu cha Kutoka, kuna taswira rahisi ya Waisraeli kama waathiriwa, waathiriwa tu, waliokandamizwa na Wamisri. Hakuna kitu katika kitabu cha Kutoka kinachowaonyesha katika mtazamo mbaya katika hatua hii. Lakini, tunapoendelea kusoma katika Agano la Kale, tunapokuja kwenye kitabu cha Yoshua, katika moja ya hotuba za Yoshua, anasema nini? Nami ninakurejelea sasa kwenye Yoshua sura ya 24 na mstari wa 14.

Na hapo, Yoshua anawapa changamoto watu wa Mungu waondoe miungu ambayo mababu zao waliitumikia ng'ambo ya mto na huko Misri. Tuondoeni miungu ambayo mababu zenu waliitumikia huko Misri na kumtumikia Bwana. Kama hamtaki kumtumikia Bwana, chagueni leo mtakayemtumikia, kama ni miungu ambayo mababu zenu waliitumikia au mingine iliyoko ng'ambo ya mto au miungu ya Waamori ambao mnakaa katika nchi yao.

Lakini mimi na nyumba yangu, tutamtumikia Bwana. Inashangaza, katika orodha hiyo ya kutokuwa mwaminifu kihistoria, kuna kutajwa kwa Misri na kutokuwa mwaminifu kutumikia miungu ya Misri. Na Ezekieli anashikilia ushahidi huu, si katika Kutoka, bali katika Yoshua, akiangalia nyuma.

Ezekieli anachukua mila hii nyingine na kuifuata. Kuna maandishi mengine katika kitabu cha Zaburi. Zaburi ya 106 ni Zaburi ya baada ya Injili ambayo inajumuisha mila kadhaa za Agano la Kale.

Ni baadaye, inaonekana, kuliko Ezekieli. Inachukua mila hii pia. Nadhani inanzia Ezekieli 20, Zaburi 106, na mstari wa 7. Mababu zetu, walipokuwa Misri, hawakuzingatia matendo yako ya ajabu.

Hawakukumbuka wingi wa fadhili zako, bali walimwasi Aliye Juu Zaidi kwenye Bahari Nyekundu. Lakini hata huko Misri, hili linatokea, hata huko Misri.

Na anasoma, mtunga-zaburi anasoma kile Ezekieli anachosema, ambaye naye alitegemea kile Yoshua alikuwa amesema. Na ni kweli, ndiyo, Mungu alikuwa amechagua Israeli, mstari wa 5 unakubali hilo, siku ile nilipochagua Israeli. Ndiyo, kulikuwa na nia njema kwa upande wa Mungu.

Na hiyo ndiyo ingekuwa chaguo; ni sifa kuu ya kitabu cha Kumbukumbu la Torati. Na kwa hivyo, ndiyo, hii ni kweli. Na anasema kwamba angewatoa katika nchi ya Misri hadi katika nchi niliyowatafuta.

Nchi inayotiririka maziwa na asali, nchi tukufu zaidi kuliko nchi zote. Neno lililotafutwa, linatumika katika mapokeo ya Kutoka kwa wapelelezi waliokwenda kutafuta na kupeleleza nchi. Lakini sasa Mungu analitumia kwake mwenyewe kama utafutaji wake wa awali, akitafuta nchi bora zaidi duniani ambayo angeweza kuipata.

Na hapo ndipo walipokuwa wakielekea. Na hivyo, na hivyo, hii inalingana sana na desturi. Lakini, katika mstari wa 7, niliwaambia, na hii iko Misri, tupilieni mbali machukizo yenu, kila mmoja wenu, wala msijitie unajisi kwa sanamu za Misri, sanamu za Misri.

Na kwa hivyo tuko hapa, kitu kibaya tangu mwanzo kabisa, hata walipokuwa Misri kabla hawajaanza safari hiyo kupitia jangwani njiani kuelekea nchi ya ahadi. Na, kwa kweli, walikataa. Ezekieli anaendelea kusema, Waisraeli huko Misri walikataa, lakini waliniasi na hawakutaka kunisikiliza.

Hakuna hata mmoja wao. Walitupilia mbali vitu vya kuchukiza vilivyoliwa na macho yao, wala hawakuacha sanamu za Misri. Na hilo lilileta tatizo kwa Mungu, na Mungu karibu akawaacha mara moja, lakini aliamua kutofanya hivyo.

Na mstari wa 8 unaendelea, nilidhani ningemwaga ghadhabu yangu juu yao na kuikamilisha hasira yangu dhidi yao katikati ya nchi ya Misri, mara moja. Lakini sikufanya hivyo. Nilitenda kwa ajili ya jina langu ili lisichafuliwe mbele ya mataifa waliyoishi miongoni mwao, ambao machoni pao nilijitambulisha kwao kwa kuwatoa katika nchi ya Misri.

Kwa hivyo, Mungu aliendelea na Waisraeli hawa wa makusudi, wa makusudi tangu mwanzo, na sababu haikuwa na uhusiano wowote nao; ilikuwa tu kulinda jina lake mwenyewe au sifa yake kwani Wamisri walijua nia yake ya kuwaokoa watu wake kutoka Misri. Na hivyo ni kwa ajili ya jina langu. Kipindi kinachofuata kinatokea katika mstari wa 10 hadi 17.

Inafuata mpangilio wa kitamaduni, na dhambi ilikuwa tayari imehusika katika hatua hii ya jangwa. Sasa inaweza kufuata mpangilio wa kitamaduni wa kutoa sheria na uvunjaji sheria katika hadithi za zamani za jangwa. Lakini kutajwa kwa uvunjaji sheria kunatajwa dhidi ya hilo katika mstari wa 11: baada ya kuwaongoza kutoka nchi ya Misri na kuwaleta jangwani, mstari wa 10, niliwapa amri zangu, nikawaonyesha hukumu zangu, ambazo kwa kuzifuata kila mtu ataishi.

Na hivyo, Mungu aliweka wazi kabisa viwango vyake vya agano jipya vilikuwa vipi. Na bila shaka, Ezekieli hapa anarudi kwenye andiko ambalo lilikuwa muhimu sana kwake katika sura ya 18, na ilikuwa Mambo ya Walawi 18 na mstari wa 5, mtazishika sheria zangu na hukumu zangu, kwa kufanya hivyo mtaishi. Kwa hivyo, hakuna udhuru kwa Waisraeli, iliwekwa wazi njia ya uzima ilikuwa nini.

Na hapa, ukumbusho wa Mambo ya Walawi 18:5, nyuma katika sura ya 18, ulipewa marejeleo ya mwisho wa maisha ya baadaye katika nchi ambayo wangeweza kutarajia. Lakini hapa, sasa, ni maisha ya baraka; popote walipo Waisraeli, baraka ya uzima huwajia wanapotii mapenzi ya Mungu yanayojulikana. Katika Paulo, katika Warumi sura ya 7, katika mstari wa 10, anaita amri hizi amri iliyoahidi uzima, kizazi cha jangwani kilichagua kufanya jambo lingine, na kizazi hicho hakikufikia nchi ya ahadi.

Ezekieli anasisitiza hilo, kwamba wale walioondoka Misri, mbali na Yoshua na Kalebu, hawakufika kamwe mahali walipotaka, lakini walikufa jangwani. Na kizazi kijacho kilipaswa kurithi ahadi ya nchi. Na mstari wa 16, kuna marejeleo ya mioyo yao kufuata sanamu zao, na hii inaonekana kuwa marejeleo ya tukio la ndama wa dhahabu, ibada ya ndama wa dhahabu.

Walipaswa kufa wakati huu, kulingana na Mambo ya Walawi 18:5, lakini kizazi cha kwanza cha jangwani hakikufa hapo, kisha wakaishi kwa muda, na wakaishi maisha yao yote, maisha yao yote, lakini wakabaki jangwani. Ilikuwa kifo cha kawaida, ilikuwa kifo cha kiroho kwa kutofika nchi ya ahadi. Na kwa hivyo, katika 17, jicho

langu liliwahurumia. Na kisha mistari ya 18 hadi 26 inageukia kizazi cha pili cha jangwani.

Kwao pia, Mambo ya Walawi 18:5 haikuwa na maana yoyote. Katika mstari wa 21, wana wa kizazi cha kutoka waliniasi. Hawakufuata sheria zangu wala hawakuwa waangalifu kuzishika amri zangu ambazo kwa kuzifuata kila mtu ataishi. Na kwa hivyo, Ezekieli hana kitu kizuri cha kusema kuhusu mapokeo ya kutoka isipokuwa upande wa Mungu, neema ya awali ya Mungu, chaguo la awali la Mungu, na kuwaokoa, lakini hata hivyo ilikuwa kwa ajili ya Mungu kuhifadhi sifa nzuri na kutopoteza sifa yake kwa maoni ya mataifa mengine.

Kwa hivyo tena, Mungu aliwahurumia. Lakini mstari wa 23 unavutia. Na je, tumesikia jambo kama hili hapo awali katika Agano la Kale hapo awali, hadi sasa? Zaidi ya hayo, niliwaapia jangwani kwamba nitawatawanya kati ya mataifa na kuwatawanya katika nchi mbalimbali kwa sababu hawakutekeleza amri zangu bali walikuwa wamekataa amri zangu na kuzitia unajisi Sabato zangu na macho yao yalikuwa yakiangalia sanamu za baba zao.

Mungu alikuwa na wazo la uhamisho hata jangwani wakati wa kizazi cha pili cha Waisraeli wakitoka jangwani. Sasa, hili ni jambo la kushtua sana na la kushangaza kwamba hapa anamwona Mungu akitoa hukumu iliyosimamishwa ya uhamisho ambayo hatimaye ingekuwa hatima ya Israeli. Naam, hili linatoka wapi? Naam, ni tafsiri ya mstari katika Kutoka ambao hauelezi uhamisho, lakini ni jambo la kutisha sana, na hili liko katika Kutoka sura ya 32 na mstari wa 34.

Na kuna maombezi ambayo Musa anafanya kwa niaba ya watu, na Mungu kwa kusita anasema sawa, nitawaacha waingie katika nchi, lakini bado nina kitu dhidi yao, dhidi ya Israeli. Hata hivyo, katika Kutoka 32-34, siku ya adhabu itakapofika, nitawaadhibu kwa dhambi yao. Ezekieli anafikiria hadithi hiyo kubwa ya Yoshua kupitia Wafalme, na anaona adhabu hiyo kama, kwa kweli, uhamishoni kutoka nchi ya ahadi.

Wataingia katika nchi lakini hawataifurahia milele. Watafukuzwa kutoka katika nchi. Na kwa hivyo, hii ni tafsiri maalum ya maandishi hayo yasiyoeleweka.

Imetafsiriwa upya kwa maana ya adhabu ya mwisho ya uhamisho kutoka nchi ya ahadi. Na tena Zaburi ya 106 inafuata mwongozo wa Ezekieli na kusikiliza inavyosema katika mstari wa 27. Zaburi ya 106 na mstari wa 27 zinasoma kutoka mstari wa 24.

Kisha wakaidharau nchi ya ahadi, bila imani katika ahadi yake. Walinung'unika mahema yao wala hawakuitii sauti ya Bwana. Kwa hiyo, aliinua mkono wake na kuwaapia kwamba atawaangusha jangwani na kuwatawanya wazao wao miongoni mwa mataifa yaliyowatawanya katika nchi hizo.

Mtungua Zaburi anasoma Ezekieli 20, na anatumia tafsiri ile ile ya maandishi hayo yasiyoeleweka katika Kutoka 32 34. Kwa hivyo, ndivyo tulivyo. Uelewa wa Ezekieli na mtungua Zaburi ni kwamba sentensi hiyo katika Kutoka 32 iliwafukuza Israeli katika korido za wakati na kuwapita Yuda si tu mwaka 597 bali pia katika hali ya hewa mwaka 587 wakati Yuda ilipoacha kuwa taifa la kitaifa.

Sura ya 18, ujumbe wa baada ya 587, ingeweza kuzungumzia mwisho wa mtazamo huu wa kizazi kwa sababu hatimaye ulikuwa umetimia katika mipango ya muda mrefu ya Mungu. Lakini hapa katika nusu ya kwanza ya sura ya 20, hatujafika 587 bado, na ujumbe huu wa kabla ya 587 unaweza kuushikilia. Bado una nguvu mapenzi ya Mungu ya kizazi kwa kizazi ambayo hatimaye, Kutoka hufikia kilele uhamishoni.

Lakini katika mstari wa 25, tunapata mshtuko zaidi na zaidi tunapopitia. Mstari wa 25 unasema kwa kushangaza kwamba Mungu pia aliwapa Israeli sheria ambazo hazikuwa nzuri. Tunaenda, oh, ziko wapi hizo? Na ni katika mstari wa 25 ambapo anataja hili.

Zaidi ya hayo, niliwapa amri zisizokuwa nzuri na hukumu ambazo hawakuweza kuishi nazo. Sheria hizi zilikuwa kinyume cha Mambo ya Walawi 18:5 na hazikuleta maisha yenye baraka. Inamaanisha nini? Naam, mstari wa 26 unaangazia kidogo.

Niliwatia unajisi kupitia zawadi zao wenyewe katika kutoa sadaka ya wazaliwa wao wa kwanza kwa sababu kulikuwa na kafara ya watoto. Mzaliwa wa kwanza, dhahiri kwa njia ya kipagani sana, alikuwa akitolewa kafara kwa Mungu. Naam, tunaweza kutazama kupitia Pentateuki na kusema vizuri. Sioni hilo hapo.

Inamaanisha nini hapa? Naam, kulikuwa na sheria ya wazaliwa wa kwanza, na hiyo ilikuwa katika Kutoka 13 na mstari wa 12 hadi 13. Na inazungumzia kuhusu ukombozi wa wazaliwa wa kwanza wa wanyama na walipaswa kufa. Ndiyo, walipaswa kufa.

Lakini ndiyo wakati ni wana wa kwanza waliopaswa kukombolewa kwa pesa na sio kuuawa lakini wanyama wa kwanza walipaswa kuuawa. Na hivyo ndivyo inavyosema tukiangalia mstari huo katika Kutoka 13 na mstari wa 5, ambao unaelezea uamuzi. Kutoka 13 na mstari wa 12 na 13.

Utamtenga Bwana kila afunguaye tumbo la uzazi kwanza. Angalia kitenzi hicho tutarudi kwake kumtenga Bwana kila afunguaye tumbo la uzazi kwanza. Na kisha kuna kategoria mbili.

Wazaliwa wa kwanza wote wa mifugo yako walio waume watakuwa wa Bwana. Kila mzaliwa wa kwanza wa punda utamkomboa kwa kondoo; usipomkomboa, lazima umvunje shingo.

Lakini maana yake ni kwamba kama wanyama wengine walivyopaswa kuuawa. Lakini vipi kuhusu wanadamu? Kila mzaliwa wa kwanza wa kiume miongoni mwa watoto wako utamkomboa. Lipa kiasi fulani cha pesa na usiwaue kikweli.

Na kisha kuna sababu iliyotolewa kuhusu hadithi ya Kutoka jinsi Mungu alivyowaokoa wazaliwa wa kwanza. Mzaliwa wa kwanza wa Wamisri aliuawa, lakini si mzaliwa wa kwanza wa Waisraeli. Na hivyo ndivyo maandishi yenyewe yanavyotaka kusema.

Lakini kuna kuwekwa kando kwa Bwana. Na hilo ni neno la kuvutia kwa sababu tukiangalia nyuma kwenye maandishi ya Kiebrania, tunapata kitenzi hicho hicho tena. Kitenzi hicho cha kuwekwa kando ni sawa na kile kinachotumika katika kifungu cha kafara ya mtoto katika mstari wa 31.

Unapotoa zawadi zako na kuwapitisha watoto wako motoni, kuwapitisha watoto wako motoni kunamaanisha kafara ya watoto. Na kutoa sadaka ni sawa na katika andiko la zamani la Kutoka kuhusu kujitenga kwa Bwana.

Unaweza kutafsiri, kuibadilisha, au kuibadilisha katika hatua zote mbili. Katika kisa cha kwanza kwa ukombozi unamkabidhi mtoto kwa Bwana. Mkabidhi mtoto kwa Bwana.

Tambua kwamba ni mali ya Mungu. Na katika kisa cha pili kuhusu kafara ya watoto unamtoa mtoto kwa Mungu wa kipagani. Au unamtendea Yahweh kana kwamba ni Mungu wa kipagani kwa kujihusisha na kafara ya watoto.

Na huenda ikawa kwamba watetezi wa kafara ya watoto katika Israeli ya kale walitumia vyema matumizi mawili ya kitenzi hicho. Na walikitafsiri kimakosa kama kuidhinisha kafara ya watoto. Naam, tunamrudishia Mungu kwa kafara ya moto.

Ndiyo, tunamkabidhi Mungu, na tunapaswa kumkabidhi Mungu, sivyo? Hapana, wewe hupaswi. Hupaswi kufanya hivyo. Lakini Mungu anasema, na iwe hivyo. Niliwaacha wafanye hivyo.

Nawaacha wafanye hivyo. Na wacha nikuelekeze kwenye kifungu cha kuvutia katika Warumi, katika Warumi sura ya kwanza kwa sababu tunaona hapo kwamba Paulo anazungumzia kuhusu desturi mbaya za kipagani.

Na katika Warumi 1:24, Mungu aliwaacha wafuate uchafu wao. Na kisha, katika mstari wa 26, Mungu aliwaacha wafuate tamaa mbaya. Na katika mstari wa 28, Mungu aliwaacha wafuate akili zisizofaa na mambo yasiyopaswa kufanywa.

Mungu aliwaacha wanadamu hao wachukue njia isiyofaa ambayo ingewaongoza kwenye hukumu isiyoepukika. Inaonekana kwamba hili ni wazo lile lile kwamba Mungu aliruhusu litokee.

Hii ndiyo maana ya Kutoka 20: Mungu alitoa sheria hizo, lakini aliziruhusu kuzitafsiri vibaya.

Aliziacha zifanye tafsiri isiyo sahihi ya sheria hizo. Na hiyo inaonekana kuwa njia ambayo tunaweza kufikiria kwa njia ambayo maandishi yanataka kufikiria hapa. Sasa, yote ambayo Ezekieli amekuwa akisema ni utangulizi wa mistari ya 30 na 31.

Kwa sababu Ezekieli anasema hapo, ninyi ni sawa na mababu zenu. Ninyi ni wabaya kama mababu zenu katika kumgeukia Mungu na katika kukubali desturi za kipagani. Na kwa hivyo kuna jeni hizi za zamani zinazokuonyesha.

Kuna damu hii mbaya, na hiyo ndiyo sababu kwa nini hakuwezi kuwa na ujumbe mzuri kutoka kwa Mungu. Kwa hivyo tuko hapa, kejeli hii ndefu ikisema hapana katika mistari mingi sana, ikikosoa utamaduni huo wa Kutoka, na kuitafsiri kulingana na mahali ambapo Israeli imekuwa ikikosea kila mara na imekuwa ikijiwekea hukumu, ambayo ilielekeza mbele kwenye uharibifu wa 587.

Kisha tunafika katika nusu ya pili, 32 hadi 44. Mada ni Kutoka, lakini sasa ina ujumbe tofauti. Na kuna nyongeza hii ya mada, nadhani, pamoja na ujumbe wa baada ya 587 hapa.

Ujumbe huu unaendeleza mada ya Kutoka ya ujumbe wa awali lakini kwa kweli ni sehemu ya toleo la pili. Hukumu hiyo ya kusikitisha ya 587 iko kati ya mistari ya 31 na 32. Lakini mada ya Kutoka inaendelea, lakini sasa kwa kiwango kikubwa cha tafsiri chanya.

Sio chanya kabisa, lakini kuna kiwango kikubwa cha tafsiri chanya. Mungu wa Kutoka atafanya muujiza huo tena. Sasa unatazama nyuma kwa matumaini katika Kutoka, na Ezekieli wako anasimama pamoja na desturi ya zamani.

Lakini alikuwa akiitumia kama mfano au mfano wa kile ambacho Mungu atafanya. Kutakuwa na Kutoka kwa pili, na Mungu atafanya muujiza huo tena, huku Wababeli sasa wakicheza sehemu ya Wamisri. Lakini Ezekieli bado anapata nafasi ya mawazo hasi, na tumeona katika jumbe za awali katika kitabu ambazo ni za kipindi cha pili cha unabii wa Ezekieli kwamba angeweza kuchanganya matumaini na kupinga uhakikisho na onyo katika maono yake ya mustakabali wa Israeli.

Na kwa hivyo, tutaona katika mistari ya 32 hadi 44. Lakini mstari wa 32 kwa kweli unaashiria tumaini badala ya kukata tamaa. Mungu hangewaacha watu wake katika mazingira ya kipagani ya uhamishoni miongoni mwa waabudu wavivu.

Kilicho akilini mwako, mstari wa 32, hakitatokea wazo hilo, tuwe kama mataifa kama makabila ya nchi na kuabudu miti na mawe. Lakini pia inaonekana kuna aina fulani ya

kujiuzulu hapa katika mtazamo wa uhamisho. Afadhali tuabudu kama majirani zetu wa kigeni ambao tunaishi uhamishoni katika nchi yao.

Au labda sisi, hiyo ndiyo njia ya kufuata. Wageni wanapohamia nchi nyingine, hatimaye huzoeana. Na Wajerumani, watoto wa Wajerumani hupoteza Wajerumani wao, mwana wa Wameksiko hupoteza Wahispania wao, na kadhalika hatimaye.

Na kwa hivyo, kuna aina ya ulinganifu hapa. Afadhali tufanye hivyo. Hiyo ndiyo njia ya kufuata, njia ya asili ya kufuata.

Na hivyo, kuna aina ya kukata tamaa lakini pia kujiuzulu. Hivi ndivyo maisha yalivyo. Afadhali tuabudu kama majirani zetu wapagani.

Hapana, Mungu anatangaza haki yake ya ukuu juu ya watu wake. Nitakuwa mfalme juu yenu kama niishivyo, mstari wa 33. Hakika kwa mkono hodari na mkono ulionyoshwa pamoja na ghadhabu iliyomwagika nitakuwa mfalme juu yenu.

Na tunapata lugha moja kwa moja kutoka kwenye hadithi za Kutoka. Mkono wenye nguvu, mkono ulionyoshwa. Na kutajwa huku kwa kuwa mfalme, ukijua Kutoka basi utajua wimbo huo ulioimbwa katika Kutoka 13, sivyo? Acha niangalie maandishi sahihi.

Kutoka 15, hiyo ni kweli. Kutoka 15 katika mstari wa 18. Bwana atatawala milele na milele.

Hivi ndivyo wimbo huo wa Musa unavyoishia katika Kutoka 15. Bwana atatawala milele na milele. Na kuna aina hii ya ufalme hapa.

Sehemu hii ya utamaduni huo ilikuwa ufalme, na hapa unarudishwa. Nitakuwa mfalme juu yenu kwa njia mpya.

Na hii ndiyo mfano wa Kutoka kwa Kale katika Kutoka mpya. Nitakuwa mfalme juu yenu badala ya sanamu hizo mnazozizungumzia, sanamu hizo za miungu ya kipagani mnazofikiria kuabudu. Kwa hivyo, Mungu hatawaacha miungu hiyo mingine iwatawale.

Atawarudisha watu wake. Lakini wahamishwa lazima wakumbuke kwamba kizazi cha kwanza kilikuwa kimekufa jangwani na hakikufikia nchi ya ahadi. Na kwa hivyo kungekuwa na mandhari kama hiyo ya jangwani katika Kutoka mpya.

Na tumezungumzia hili hivi sasa. Nitaingia hukumuni nanyi katika mstari huu wa 36. Kama nilivyoingia hukumuni na baba zenu jangwani, nitawapitisha kwenye fimbo.

Na itakuwa uamuzi wangu kwamba kutakuwa na kituo hiki cha ukaguzi, ukaguzi huu wa usalama, mchakato huu wa uchunguzi. Na inakubidi usubiri fimbo hiyo ya mchungaji iinuliwe ili kondoo mmoja mmoja aweze kusonga mbele. Kutakuwa na uchunguzi huu.

Nami nitagundua kwamba baadhi yenu ni waasi. Nami nitasema hapana, hapana, hapana, hapana. Hamwezi kuingia katika nchi ya ahadi.

Mtakufa jangwani kama vile baadhi ya baba zenu walivyokufa huko jangwani. Na hivyo, inaendelea hadi mstari wa 39. Nanyi, enyi nyumba ya Israeli, Bwana Mungu asema hivi, endeni mkaabudu sanamu zenu, kila mmoja wenu sasa tangu sasa.

Na hiyo ni kejeli. Hiyo ni kejeli tu. Endelea, abudu sanamu zako.

Lakini ina maana kwako kwamba haitakufikisha popote. Jambo la kufanya ni kuachana na ibada hiyo ya kipagani. Lakini kuna onyo hilo kwa walio uhamishoni kurekebisha njia zao, kuacha upagani wao ikiwa wanataka kurudi nyumbani.

Katika hatua hii, tumerudi katika nyanja ya sura ya 18, ambayo ina ujumbe wa kujiandaa kwa ajili ya kurudi kwa kuishi maisha yanayofaa sasa. 18 na 20, wako katika wimbi moja sana. Lakini basi kuna matarajio ya mbele, kuhusu hatimaye kurudi nyumbani.

Na nini kitatokea huko? Naam, kutakuwa na ibada safi katika nchi ya ahadi. Mstari wa 40: juu ya mlima wangu mtakatifu, mlima mrefu wa Israeli, asema Bwana Mungu, hapo ndipo nyumba yote ya Israeli, wote watanitumikia katika nchi hiyo. Huko, nitawakubali.

Hapo, nitahitaji michango yenu na chaguo za zawadi zenu kwa ajili ya vitu vyenu vyote vitakatifu. Kama harufu nzuri, nitawakubali. Na hii, bila shaka, ni toleo dogo la sura ya 40 hadi 48.

Na tunapewa mchoro mdogo hapa katika mstari wa 40 wa kile ambacho sura za 40 hadi 48 zitaelezea kwa undani zaidi. Lakini hoja ni kwamba, katika nchi ya Israeli, hatimaye, ni Mungu wa Israeli pekee atakayeabudiwa, na Mungu atakubali ibada safi ya watu wake waliorudishwa, bila haki zozote za kipagani. Hiyo ingemaanisha kwamba tatizo la zamani, ambalo lilikuwa limetajwa katika sura ya 20, ni kuhusu Mungu kupata sifa mbaya.

Katika hatua kadhaa katika sura ya 20, watu wanastahili kuadhibiwa, na Mungu alijizuia kwa ajili yake mwenyewe, kwa ajili ya jina lake, kwa ajili ya sifa yake. Loo, mataifa yatanifikiria nini nikiwaangamiza Waisraeli jangwani? Watasema, sawa, huyo hakuwa Mungu sana, sivyo? Huyo alikuwa Mungu dhaifu sana. Na huu ni mruko katika sura ya 20.

Tulikuwa nayo katika mstari wa 9, nilitenda kwa ajili ya jina langu. Ilikuwa katika mstari wa 14, nilitenda kwa ajili ya jina langu, ili lisichafuliwe mbele ya macho ya mataifa. Tulikuwa nayo katika mstari wa 22: Nilizuia mkono wangu na kutenda kwa ajili ya jina langu, ili lisichafuliwe mbele ya macho ya mataifa.

Na mara kwa mara, kuna tatizo hili la kitheolojia ambalo Mungu analo, kwamba hawezi kuwaadhibu kwa sababu ya hisia mbaya ambayo itatoa kwa mataifa mengine. Na kisha wazo liko hapa, Nitaonyesha utakatifu wangu kati yenu mbele ya mataifa mtakaporudi katika nchi ya ahadi na mkibarikiwa na kunitambua ipasavyo katika ibada yenu, ndipo nitaonyeshwa kuwa Mungu mwenye nguvu na mtakatifu na mataifa yatalazimika kulitambua. Na hii, bila shaka, ni zaburi nyingine inayozungumza kwa njia hiyo.

Zaburi 126 na mstari wa 2 , sivyo? Zaburi 126, watu walirudi kutoka uhamishoni, kisha vinywa vyetu vilijaa kicheko, ndimi zetu zikipiga kelele za furaha, kisha ikasemwa miongoni mwa mataifa, Bwana amewatendea mambo makuu. Na Israeli inarudia yale mataifa yasemayo: Bwana ametutendea mambo makuu, nasi tunafurahi. Hilo lingekuwa jibu la mwisho, na jina la Mungu lingetunzwa na kuheshimiwa kwa kurudi kutoka uhamishoni.

Lakini Israeli iliyorejeshwa ilikuwa na wajibu. Hawapaswi kamwe kusahau vilindi ambavyo walikuwa wamezama. Na hii inakuja katika mstari wa 43: mtakumbuka njia zenu na matendo yenu yote ambayo mlijitia unajisi kwayo, nanyi mtajichukia kwa ajili ya maovu yote mliyoyatenda. Na hizo, kumbukumbu hiyo, kumbukumbu hiyo mbaya, zingekuwa ukumbusho wa kudumu wa kile walichodaiwa na Mungu.

Jambo lile lile lilisemwa katika sura ya 16, mstari wa 61, kwamba kumbukumbu kama hiyo ingekuwa kizuizi dhidi ya kufuata njia hiyo ya kipagani tena. Wakati ujao, tutamaliza sura ya 20, kuanzia 20:45 hadi mwisho wa sura ya 23.

Huyu ni Dkt. Leslie Allen katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Ezekieli. Hii ni kipindi cha 10, Sehemu ya 3, Kutoka ya Kale na Mpya, Ezekieli 20:1-44.